

KÜRTÖS

XX. évfolyam 4. szám

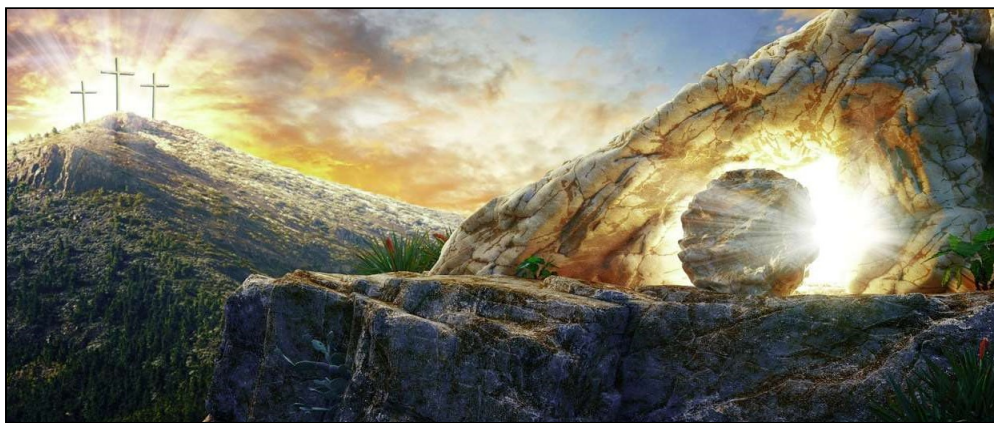
Közéleti havilap

2022. április

Ára 0,50 EUR

HÚSVÉTI FUTÁS

Húsvét vasárnapja minden vasárnapok vasárnapja és minden ünnepek ünnepe, mely arra hív meg bennünket, hogy váljunk részeseivé a „húsvéti futásnak”, hogy mi is tanúságot tegyünk a feltörekvő húsvéti hitről. A húsvéti evangéliumok sorra Jézus sírja körüli buzgó mozgolódásról számolnak be. Már kora hajnalban (éjjel) asszonyok mentek a sírhoz, de üresen találják azt. Mária Magdolna azonnal a tanítványokhoz rohan, és elmondja nekik, hogy Jézus sírja üres, amit ő úgy értelmez, hogy ellopták mestere testét. A hír hallatára Péter és János is futni kezd a sírhoz. János (a fiatalabbik) ér oda először, de megvárja Pétert. Bemennek, de nem találják a testet. Futnak, de csak üres sírra lelnek. Maga az üres sír azonban még nem bizonyíték arra, hogy Jézus él.

Mindannyian értetlenül állnak e tény előtt. Lukács szerint Péter csodálkozott, hogy mi történt valójában, János pedig hozzát teszi, hogy még mindig nem fogadták el Jézus feltámadásának tényét. A Jézus feltámadásába vetett hit csak akkor kezdett összeállni a fejükben, amikor Jézus korábban hozzájuk intézett szavai „utolérték” őket. Arról beszélt, hogy szenvednie kell, hogy megölik, de harmadnapra feltámad, vagy hogy mennyire érthetetlenül hangzottak számukra a szavak a templom lerombolásáról, amelyet három nap múlva újjá fog építeni. Most már megértették, hogy nem a kövekről, hanem a testéről van szó... A Szentírás fokozatosan világossá tette számukra az üres sírt. Jézus a feltámadása után tulajdonképpen semmi mást nem tett, csak magyarázta a rá vonatkozó szentírási szakaszokat.

Gyakran keresünk különböző bizonyítékokat és érveket Jézus feltámadására, pedig ezek feketén-fehéren ott vannak a Szentírás oldalain. Még a hitvallásban is valljuk: „Harmadnapra feltámadt az írások szerint”. Nem az üres sír szerint, hanem az írások szerint. Isten kiáll az Igéje mellett.

A jeruzsálemi Szent Sír-templomban Jézus sírjánál az üres márványtábla fölött csak két görög szó olvasható: „Christós anéste! - Krisztus feltámadt!” Semmi több. Vagy elhisszük, vagy életünk végéig küzdünk vele. Az üres sír végül is a mi feltámadásunkról is szól. Az egész élet a feltámadásunkról szól. Folytassuk a hitnek ezt a versenyfutását, és tartsunk ki mindhalálig.

Balga Zoltán

Szent II. János Pál pápa háborúellenes imája

Atyáink Istene,
nagy és teljes irgalmú,
mindenek Atyja.
Te a béke útjait tervezed,
és nem a szenvedését,
gyűlöld a háborút,
és elnyomod az erőszakosak
büszkeségét.

Azért küldted fiadat, Jézust,
hogy a közeliaknak és a távoliak-
nak békét hirdessen,
és minden fajú és származású
embert egyetlen családba gyűjt-
sön össze.

Halld meg fiaid és leányaid egy-
öntetű kiáltását,
az egész emberiség sürgető
kérését:

Ne legyen többé háború,
visszafordíthatatlan kaland;
Ne legyen többé háború,
a szomorúság és erőszak útvesz-
tője!

...
Máriával, Jézus anyjával együtt
újra és újra kérünk Téged:
Szólj a népek sorsáért felelősök
szívéhez,
tartóztasd fel a bosszú és a szá-
monkérés logikáját,
Lelked által adj ösztönzést új
megoldásokra, nagylelkű
és tisztességes gesztusokra,
a párbeszédre és a türelmes
várakozásra, amelyek gyümöl-
csözőbbek,
mint a be nem tartott háborús
feltételek.

Add meg korunknak a béke nap-
jait.

Soha többé háborút!

Ámen

„Őrzők, vigyázzatok a strázsán, / Az Élet él és élni akar,
Nem azért adott annyi szépet, / Hogy átvádoljanak
most rajta / Véres s ostoba fenéségek.”

Ady Endre

Húsvét előtt

A kereszténység több mint kétezer éves történelmében alig volt olyan időszak, amikor a Földön békesség, szeretet és nyugalom honolt. Még a látszólagos béke idejében, mint amilyen a szocializmus évei voltak, sem lehetett teljességgel a belső lelki megnyugvással megélni a húsvét igazi üzenetét: van feltámadás. A katakombák sötét és hideg mélyétől az olajfák hegyéig hosszú volt a kereszténység útja. Mire az emberiség végre a saját szorgalmával, a generációk áldozatos odaadásából és szorgos mindennapjaiból kinőtt viszonylagos jólétben, lelki nyugalomban megélhetné a keresztény egyház legnagyobb, legmagasztosabb ünnepét, a világ végleg, talán végérvényesen bedőlni látszik a saját lelki nyomora, telhetetlensége, mohósága és a másokon uralkodni akarásának okán. Az árulók hada kétezer év óta áll sorban, kezét tartva a harminc ezüstért. Mire egyik kimúlik, száz lép helyébe, hogy végérvényesen elárulja Jézust, beteljesítve saját küldetését. Csak ő vár végtelen türelemmel arra, hogy talán egyszer elfogy a sor, és az emberiség belátja, elhiszi, Ő valójában értünk, mindnyájunk lelki megtisztulásáért, bűneinkért halt keresztthalált, hogy bebizonyítsa, az élet értelme nem pusztán a csillogás, a féktelen vágyak élvezete, a semmittevésből épített légvárak mítosza, hanem valami más, valami sokkal nagyobb dolog: az egymásért való küzdelem, a szeretet és a megbocsátás magasztos alázata, mely emberré tesz minket, ebben a mindent elpusztító világban.

Olvasom a hírt, hogy a Ferenc pápa által hozott döntés, mely szerint az idei húsvéti ünnepen egy orosz és egy ukrán nő együtt viszi majd a keresztet a nagypénteki körmenet egyik részében, amit a pápa vezet majd. Természetesen a sátáni erők szinte a bejelentéssel egyidőben színre léptek, hiszen Ukrajna szentszéki nagykövete és a kijevi érsek is kifogásolta kedden a döntést, tekintettel Oroszország inváziójára és ukrainai háborújára. Andrij Juras ukrán nagykövet a Twitteren azt írta, „megérti és osztja Ukrajnában és sok más közösségben az általános aggodalmat azzal kapcsolatban, hogy ukrán és orosz nő közösen vigye a keresztet” a pénteki körmenet egy részében. Antonio Spadaro tiszteletes, a Ferenc pápához közel álló római jezsuita pap megvédte a döntést. „Egy dolgot meg kell érteni a pápával kapcsolatban. Ő lelkész, nem politikus”. Szerinte a kép, ahogy a két nő együtt hordozza a keresztet, felkavaró lehet, „mert olyasmit képviselnek, ami jelenleg elérhetetlen. A békét.”

A kijevi politikai vezetés ténykedése az utóbbi időben sokunkban kételyeket ébreszt az iránt, vajon az országukat, az amerikai oligarcháknak és nagyhatalmi katonai érdekeknek kiáruló ország múltbeli és jelenlegi vezetése mire is törekszik? Mi az érdeke azon kívül, hogy mostanság már nemcsak kér, hanem utasít, követelődzik, fenyeget, mintha ők szeretnék irányítani a világot. Most még Isten földi helytartójának a döntéseit is felül akarják bírálni és írni? De vajon kinek képzeli ők magukat, és vajon elgondolkodtak-e azon, hogy hogyan és miért került az országuk ebbe a helyzetbe, és ezzel a magatartásukkal vajon milyen jövőt építenek, szánnak a saját nemzetüknek, népüknek? Lehet, hogy a videókonferenciák helyett, mellyel az ukrán elnök naponta többször is színre lép, az egyre arrogánsabb és uszítóbb magatartásával a háború pokolában, jobb lenne, ha felkeresne egy templomot, letérdelne a keresztre feszített Krisztus előtt, és erre biztatná a saját népét is, hogy közösen imádkozzanak a békéért, hogy együtt higgyék el: igenis van, lesz feltámadás, de csak Istennel, vele együtt, és nem nélküle!

A tavasz virágban és vérben úszik a világon. Nehéz elhinni ott, ahol nyugalom van, hogy a nyomorban és a kilátástalanságban is kinyílik a virág, és ott, ahol azt hiszik, az Isten nem néz le rájuk, lesz még feltámadás. Ami ma körülöttünk történik, az a bűneink miatt van. Az emberiség egyre nagyobb bünt követ el, a Teremtő alkotta Éden ellen, saját maga ellen, az élet ellen, ami egyedi, örök és megismételhetetlen. A Földünk a saját, pusztító, és a természetet nem tisztelő életvitele okán a vesztébe rohan. Ez a háború lehet, hogy egy utolsó nagy figyelmeztetés húsvét előtt az emberiségnek: Ne hagyjátok magára az Istent, és Ő sem hagy magatokra!

A virágvasárnap öröme és dicsősége után a lila ködbe ájult nagypéntek csendje jön. De milyen üvöltő is ez a csend? Imádkozzunk, hogy megbocsájhassunk, és hogy nekünk is megbocsáthassanak.

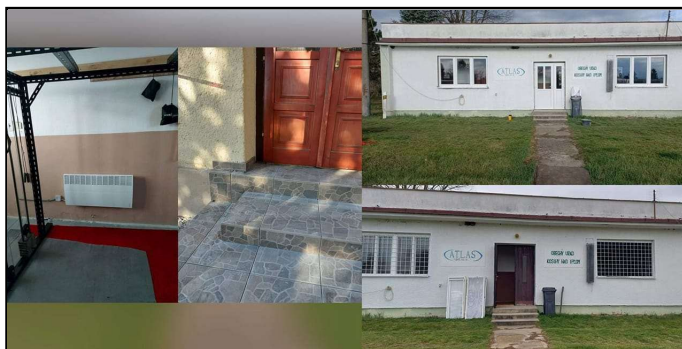
„Ó béke! béke! / legyen béke már! / Legyen vége már! / Aki halott, megbocsát, / ragyog az ég sátra, / Testvérek, ha tul leszünk, / sohse nézünk hátra! / Ki a bűnös, ne kérdjük, / ültessünk virágot, / szeressük és megértjük az egész világot: / egyik rész a munkára, / másik temetésre: / adjon Isten bort, buzát, / bort a feledésre!”

Hrubík Béla

Hírek községünk életéből - Ipolykeszi

Köszönet segítőinknek és mindazoknak, akik segítségükkel hozzájárulnak munkáinkhoz!

K.Sz.

Az elmúlt hetek munkálatokkal teltek községünkben.

Sikerült konditermünk külső ablakainak, ajtóinak felújítása.

Sikeresen befejeztük a fűtés modernizálását községi hivatalunkban, valamint konditermünkben.

A nő erő, a család érték, a gyermek kincs!

(Gál Kinga európai parlamenti képviselő)

Abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy az ERGO – Európai Regionális Szervezet és a bécsi Kalácsa Klub meghívására 2022. március 25–27. között Budapesten részt vehettem a Magyar nők a cselekvő nemzetért című rendezvényen. Az eseményen, amelynek célja a világban szétszórásban élő magyarság erejének és összetartozásának erősítése, 15 országból érkeztek résztvevők. Wurst Erzsébet a szervezők nevében bevezetőjében kiemelte: „Hisszük és valljuk, hogy

lehetőség reményében máshol keres boldogulást. A mi feladatuk az, hogy a kulturális örökség megőrzése és éltetése mellett erősítsük a szülőföldön való érvényesülés lehetőségeit. Ez nem csak a megfelelő munkalehetőségeket és biztos anyagi háttérrel jelenti, hanem szükséges olyan (magyar) társadalmi közeg kialakítása, amely értékekre épít, nyitott az új megoldásokra, erősíti az együttműködést, és színvonalas közösségi teret biztosít, mert ennek hiányában félő, hogy a jövőben nem lesz kinek megemlékezést vagy kulturális programot szervezni. A gazdasági előrelépés egyik eszköze az Ipolyhidak építése a hozzákapcsolódó beruházásokkal és kiegészítő fejlesztésekkel együtt. A szükséges társadalmi változásokat viszont az itt élők csak közösen, cselekedve, a múltbeli sérelmeket félretéve, saját magunkkal szemben is nagyfokú igényesség kialakítása mellett tudjuk elérni. Ennek érdekében dolgozom nemcsak szakemberként, hanem mint nő, feleség, anya is.

a nők a családok és a közösségek motorjai, ezért szeretnénk a találkozók keretében megbeszélni közös gondjainkat, örömeinket, hogy erősíteni tudjuk egymást”.

A háromnapos programsorozat pénteken délután a Terror Háza Múzeum az első magyar női képviselő, Slachta Margitról szóló kiállításának megtekintésével kezdődött. Ezt követték a helyi közösségek életéről szóló beszámolók, amelyek bizony a késő esti órákig elhúzódtak. A magyarországi, felvidéki, vajdasági és erdélyi előadók mellett képviseltette magát az Amerikai-Magyar Polgári Körök Szövetsége is, majd többek között megismerkedhettünk kanadai, svédországi, németországi, svájci, ausztriai és olaszországi magyar szervezetek munkájával is. Beszámolómban elsősorban azt tartottam fontosnak elmondani, hogy a Középső-Ipoly mentére, bár ma is híven őrizzük Balassi Bálint, Mikszáth Kálmán, Madách Imre és sok más neves személyiség hagyatékát, az itt élő magyarság számának folyamatos csökkenése a jellemző. A fiatal és képzett emberek nagy része a jobb érvényesülési

A szombati konferenciát Potápi Árpád János nemzetpolitikaért felelős államtitkár és Gál Kinga európai parlamenti képviselő nyitotta meg.

A konferencia vendégeiként köszöntöttük Makray Katalin volt köztársasági elnököt és Jerzy Snopek, Lengyelország budapesti nagykövetét is. Dr. Schmidt Mária, a Terror Háza Múzeum főigazgatója „Magyar nők a XX. században” címmel tartott előadást, majd ezt követően dr. Ferencz Orsolya, a Külügyminisztérium úrkutatóiért felelős miniszteri biztosa az aktuális környezetvédelmi problémákra és azok megoldási lehetőségeire mutatott rá. A magyar nők a családban és a nemzetgazdaságban betöltött szerepéről Szalai Pirokska, munkaerőpiaci és üzleti innovációs szakértő tartott előadást. Ezt

követően prof. dr. Aczél Petra a Budapesti Corvinus Egyetem Kommunikáció és Szociológia Intézete képviselőjében a nők és a jövőt érintő kihívásokról beszélt.

A konferencia befejeztével ellátogattunk a Városligetbe, ahol a Magyar Zene Házát tekintettük meg. Felemelő érzés volt a világ más-más pontjáról érkezettekkel a közös örömeink, amikor csodálatos magyar népdalok hangzottak fel. A napot kulturális programmal zártuk, ahol a zentai (Vajdaság) Mécsvirág együttes verses-zenés előadása melengette meg szívünket.

Vasárnap a rendezvény a budavári Nagyboldogasszony-templomban közös istentisztelettel zárult.

A háromnapos esemény megerősítette bennem, hogy mindnyájunk számára mennyire fontos, hogy megismerve egymás életét, erőt meríthetünk a találkozásokból, hogy hazatérve reményt, biztatást és örömet vigyünk a helyi közösségeinkbe.

Lőrincz Mária

A Kiss Zenészek nagy sikerei

Csáky Mátéval, a Kiss Zenészek együttes vezetőjével készült interjúnkat az alábbiakban olvashatják.

- Mikor alakult meg, és milyen céllal a Kiss Zenészek együttes?

- Együttesünk 2013-ban alakult az Ipolybalogi Művészeti Alapiskola falain belül, Kiss Kristófnak köszönhetően. A művészeti iskolákban gyakran ajánlják az ügyesebb diákoknak, hogy együtt zenéljenek, megismerjék a közös zenélés világát és hatását. Egészen másmilyen szemmel tekint a zenére a fiatal muzsikuss, amikor kortársaival dolgozik együtt, persze pedagógus irányításával, segítségével. Kezdetekben hárman voltunk a kamaraegyüttesben, akkor még Kiss Trió néven zenéltünk. (Ugye nem kell magyaráznom, hogy a Kiss szócska, az Kiss Kristóftól származik?! :)

- Kérlek, mutassad be az együttes tagjait!

- Bőjtös Natália kezdetektől az együttes tagja, énekel és vokálozik. Jelenleg a budapesti Egressy Béni Református Művészeti Szakgimnázium diákja, pontosabban érettségizője. Ipolykeszről származik, éppen úgy, mint

Benko Reinold Kristián, aki szintén az egyik alappillér a zenekarunkban. Az ő hangszere a billentyű, emellett az együttesünk technikai felelőse is. Jelenleg az ipolyvári bilingvális gimnáziumban tanul. Említésre méltó, s nagyon hálásak vagyunk neki azért, hogy a saját stúdióját használhatjuk próbateremként is.

Hlavács Réka, akinek nem csak az énekhangja csodálatos, hanem egy különleges hangszert alkalmaz a színpadon, ez

pedig az ukulele. Ukulelész mellett természetesen énekel és vokálozik is. Az ipolybalogi zenész momentán a komáromi Selye János Gimnázium tanulója.

Rusnák Sára a ritmikai feladatok megoldója. Hangszere a cajon, és olykor egyéb ritmuseszközök működik közre. Ő is Ipolybalogról származik, idén érettségizik a losonci Winkler Oszkár Építőipari Szakközépiskolában.

S végül jómagamról szólnék néhány szót.

Csáky Máté vagyok, az együttes hegedűse. Jelenleg a Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem hallgatója vagyok. A szervezési teendők az én feladataim, melyeket szívesen és nagy lelkesedéssel igyekszem (tőlem telhetőleg) abszolválni.

- Mi minden szerepel a Kiss Zenészek repertoárjában?

- Repertoárunkban szerepelnek dalfeldolgozások és saját szerzemények egyaránt. Kezdetben népdal- és könnyűzenei dalfeldolgozásokat vittünk színpadra, majd aktívan fogtunk neki 2020 szeptemberétől a mi gondolataink, véleményünk kifejezéséhez, azaz elkezdtünk

saját dalokat alkotni. Jelenleg is íródnak dalszövegek és akkordmenetek.

- Megalakulása, közel 10 év óta hol mindenütt szerepelt az együttes?

- Elsősorban otthonunkat, az Ipoly mentét említeném, ahol rengeteg koncertet adhattunk a kedves és ismerős közönségnek. Továbbá koncerteztünk az elmúlt évek alatt számos művészeti iskolás koncerten, ahogy az előbbieken is említettem, falunapon, kulturális rendezvényen, hazai és magyarországi versenyeken és fesztiválokon vettünk részt. Köztük nagyobb rendezvényeken is

adunk koncertet, így a Gombaszögi Nyári Táboron keresztül eljutottunk nagyobb városnapokig, egészen Duna-szerdahelyig.

- A Kiss Zenészek eddigi elért legnagyobb sikere?

- Minden egyes koncert valamilyen sikerélményt eredményez, ami aztán inspirál a további alkotásra, működésre, valamiféle pozitív visszajelzés, hogy valamit jól csinálunk.

Meg kell hogy említsem a legfrissebben elért eredményünket, mégpedig hogy 2021 novemberében aransávosak lettünk a Veszprémben megrendezett PannonUniFesten.

Továbbá sikernek mondanám azt is, hogy az elmúlt három év alatt 4 saját zenei estét tudtunk szervezni, teljesen önállóan. Számunkra ezek is valódi sikerek.

- Idén saját zenei album kiadását tervezitek. Mikor várható a megjelenése?

- Teljes gőzzel folynak a munkák a saját zenei album körül. Be kell vallonom, nem kis feladat, nagy fába vágtuk a fejszénket, de reméljük, hogy a sok munkának meglesz a gyümölcse. A lemez kiadásáról, nyilvánossá tételéről nem szeretnék pontos információkat elárulni, legyen kellőképpen meglepetés minden olvasó számára.

- Te mint a Kiss Zenészek vezetője 2020-ban elnyerted a Gróf Széchenyi Család Alapítvány Stádium-díját a művészet kategóriában, amelyet idén márciusban vehettél át Budapesten a Magyar Tudományos Akadémia épületében. Gratulálunk a díjhoz! Mivel érdemelted ki ezt a szép elismerést, és mit kell tudni magáról a díjról?

- Köszönöm szépen a gratulációt.

2020-ban még a Fegyverneki Ferenc Közös Igazgatású Katolikus Iskola Gimnáziumának voltam a diákja, s az iskola vezetősége úgy határozott, hogy engem szeretnének jelölni a Gróf Széchenyi Család Alapítvány által meghirdetett pályázatra a művészet kategóriában. Wollent Andrea tanárnő, Bukor Erzsébet tanárnő és Gódor Beáta, egykori osztályfőnököm jóvoltából sikerült pályázatomat beadni, melyben az eddigi elért eredményeim, jelenlegi foglalkozásaim, akti-

vitásom volt feltüntetve. Néhány hétig online lehetett szavazni az Alapítvány webfelületén a jelöltekre. Rengeteg szavazatot kaptam a családomtól, rokonaimtól, barátaimtól, diáktársaimtól, ismerőseimtől, sőt sok-sok egymást személyesen nem ismerő illetőtől is. Nagyon szépen köszönöm mindenkinek a szavazatát!

- Nemcsak a Kiss Zenészekben szerepelsz, hanem oszlopos tagja vagy a Húros Bandának is. Mikor alakultatok meg és milyen célból? Kik a banda tagjai?

- A Sendergő Néptáncegyüttes mellett a Hagyományok Háza Hálózata – Szlovákia jóvoltából 2017-ben 4 vonós diákkal indult a heti rendszerességgel folyó népzeneoktatás Ipolyságon Alt István vezetésével. Azóta már több kezdő és haladó diák is csatlakozott a zeneoktatáshoz. A Húros Banda ezekből a zenész növendékekből alakult meg 2018 őszén.

A jelenlegi, aktív tagok: Bohák Emese (ének), Viczencz Márk (hegedű), Viczencz Máté (hegedű), Gyulai József (brácsa, hegedű), Berkó Dániel (nagybőgő) s jómagam, Csáky Máté (hegedű). Mentorunk Alt István, aki szintén közreműködik brácsa és hegedű hangszerrel.

Repertoárunkban szerepel magyar-

bódi, gömöri, bodrogi, csallóközi és kalotaszegi muzsika is. Célunk, hogy a mai Magyarország, Erdély s persze a Felvidék tájegységeinek népzenejét magunkévá tegyük, és autentikus hangzásvilággal vigyük színpadra, illetve, hogy ki tudjuk elégíteni a néphagyományt ápoló barátaink táncolási igényeit.

2019-ben zenekarunk elkezdett vendégmuzsikusokkal is együtt dolgozni, melynek igencsak pozitív visszhangja volt/van, reméljük, hogy tudunk még velük (énekesek, cimbalmos) és még másokkal is közösen dolgozni.

- Hol mindenütt léptetek már fel, és milyen a banda fogadtatása?

- Zenekarunk rendszeresen muzsikál a Sendergő Néptáncegyüttes által szervezett folkrendezvényeken, így a Karácsonyváros Sokadalmon, különböző táncházakban, népzenei-néptáncos rendezvényeken, falu- és városnapokon, sőt egyetemi képzésen is húztuk már a talpalávalót (a Hagyományok Háza Hálózata – Szlovákia: Néphagyomány az oktatásban c. kurzus).

- Mi az, amit nem kérdeztem, de fontosnak tartod elmondani?

- Végezetül, de nem utolsó sorban köszönetet szeretnék mondani mind a két zenekar nevében szüleinknek, testvéreinknek, mentorainknak, barátainknak és támogatóinknak, hogy mindig itt voltak és vannak mellettünk. Az ő támogatásuk nélkül ma nem lennénk ott, ahol vagyunk. Nagyon szépen köszönjük mind az anyagi, mind a lelki-szellemi támogatást és a sok biztatást.

-bgy-

Beíratás

Balassi Bálint Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola

Április az iskolai beiratkozás hónapja. Ipolynyéken 2022. április 6-án került sor a kis elsősök beíratására. Érkeztek is a nebulók szépen, sorjában szüleik kíséretében. Összesen 19-en, azonban lesznek még közülük egypáran, akik még egy évig az óvodában fognak készülni az oktatásra. A beiratkozandó tanulókat és szülőiket Gyurász Szilvia igazgatónő üdvözölte. Ezután alsó tagozatos tanulók kis műsorral kedveskedtek a kicsiknek. Ezt követően a gyerekek a tanító nénikkel végigjárták az iskolát, majd foglalkozáson vettek részt. Ők azok, akiknek szülei az

anyanyelvi oktatás mellett tették le voksukat, és írtatták magyar tanítási nyelvű iskolába gyermeküket. Helyesen döntöttek. A tartós tudást, mint értéket, anyanyelven való ismeretszerzéssel lehet megalapozni. S így biztos nem veszítjük el hagyományainkat, gyökereinket, nemzeti tudatunkat, kultúránkat, történelmi hajszálereinket. Így lesz tartásuk, jövőjük gyermekeinknek.

-mt-

**Ezt a versem Kürtbe tegyék,
írta „Véjé” csak így legyék!**

Szergej Ivanovics Glinka,
Orosz ember-e vagy inka?
Mao Ce-tung, Lin Csen,
Kínai vagy szerencsen?
Takahashi Nakamura,

Japán névnek nem is fura.
Matej Sedlák, Martin Šesták,
Biztos, szlováknak sorozták.
Eva Nagyová, Ján Ačarog,
Vajon szlovénzkói magyarok?
Az világos, hogy nem tudod.
Nagy Éva, Acsarog János,
Lehetne így, ugye látod?

De nem. Hangom kár emelnem.
A sírkőre olyat véssetek,
mit a személyibe beletett.

(A Szlovákiában hatályos 300/1993. számú a család- és keresztnévéről szóló törvény alapján magyar nemzetiségűnek lehet magyar neve.)

Ipolyi Arnold Alapiskola

Ipolybalogon 2022. április 13-án került sor a beiratkozásra, amely ismét a hagyományos, vagyis a pandémiás időszak előtti, jól bevált menetrend szerint zajlott.

Az iskolába érkező szülőket és a jövőbeli kis elsősöket az iskola igazgatója, Ing. Molnár Barnabás üdvözölte, majd köszöntötte őket Ipolybalog polgármestere, Bálint Péter is. Az alsó tagozat legidősebb diákjai, azaz a negyedikesek zenével,

verssel, bábjátékkal várták jövőbeli iskolatársaik, az iskola gyógypedagógusa, György Renáta rajzos teszt segítségével mérte fel iskolaérettségüket, majd ezt követően röviden értékelte is ezeket immár a szülők társaságában. Eközben a beiratkozott gyerekek ismerkedtek az iskola épületével,

amely szeptembertől második otthonuk lesz. A 2022/2023-as tanévre 15 kis elsőst írtattak szüleik iskolánkba, ami nagy öröm számunkra, hisz ez mutatja egyrészt az anyanyelvi iskola, másrészt az ipolybalogi intézmény iránti bizalmat.

-ná-

PETŐFI-TOMPA ORSZÁGOS SEREGSZEMLÉ

Két év kényszerszünet után ismét megmutathatták tehetségüket járásunk vers- és prózamondói. Mint ismeretes, 2020-ban a pandémia miatt a Tompa Mihály Országos Verseny járási fordulóját két nappal a verseny előtt le kellett mondanunk, tavaly szintén hiába készültek a fiatalok, akkor sem állt módunkban megrendezni a versenyt. Ebben az évben viszont a Csemadok OT elnöksége úgy döntött, hogy mintegy hiánypótlásként meghirdeti a Petőfi-Tompa Országos Seregszemlét, mely lényegében egyenértékű az előző évfolyamokkal a vers- és prózamondás szempontjából.

A verseny járási fordulójára április 8-án került sor

Ipolynyéken, a Balassi Bálint MTNy Alapiskolában. Járásunk öt iskolájából csupán három iskola (Ipolybalog, Ipolynyék, Lukanénye) diákjai vettek részt a versenyen. Sajnos a benevezett versenyzők közül sem tudott mindenki részt venni, mert még a Covid mindig köztünk van, így volt olyan kategória, ahol csupán ketten álltak a zsűri és a nézők elé. A zsűri tagjai hagyományosan Balassagyarmatról voltak (Bacsó Józsefné Marika – a zsűri elnöke, Bárány Ildikó és Engelberth Katalin).

Minden tanulónak és felkészítő pedagógusnak köszönjük, hogy bekapcsolódtak a versenybe.

-ke-

A díjazottak:

Vers I. kategória:

1. Tóth Roland (Ipolynyék),
2. Bojtos Dorota (Ipolynyék), 3. Segeč Ella (Ipolynyék)

Próza I. kategória:

1. Lukács Hanna (Ipolybalog), 2. Szabó Bálint (Ipolybalog)

Próza II. kategória:

1. Fricz Flóra (Ipolybalog), 2. Stricho Maya Bella (Ipolybalog)

Vers II. kategória:

1. Csáky Márton (Ipolybalog),
2. Kuzma Tamás (Lukanénye), 3. Nagy Ábel (Ipolynyék)

Próza III. kategória:

1. Kuzma Noé (Lukanénye),
2. Škerlec Liliana (Lukanénye), 3. Baráth Viktória (Ipolynyék)

Vers III. kategória:

1. Donč József (Ipolynyék),
2. Cibul'a Dominika (Ipolybalog), 3. Varga Emma

A Petőfi-Tompa Országos Seregszemle regionális fordulójára a Losonci, Nagyrőcei, Rimaszombati és a Nagykürtösi járási fordulóból továbbjutottak részére április 28-án kerül sor Ipolyszécsénykén, a kultúrház és a kastély épületében.

A szent háromnap drámája - húsvét öröme

Márton Zsolt váci megyéspüspök
12 férfi lábát mossa meg.

Az Oltáriszentség-imádás

Mivel az Urat elvitték
az oltárt is lecsupaszítják

Az oltárhoz érve
a pap porig alázza magát

A húsvéti ünnepkör megélése megújítja világnézetünket, szándékainkat és cselekedeteinket. Nem hagy bennünket megszokásainkban, reménytelenségeinkben, behatárolt szemléletünkben és önzéseinkben. Megnyit a határtalan ég felé és egymás felé, magával ragad az Istenember feltámadó létminőségébe.

A húsvéti ünnepkör hamvazószerdával kezdődik, a nagyböjti felkészülési idő a nagyhétben és főként a szent háromnapban teljesedik ki.

Nagyhét első három napja hagyományosan a lakókörnyezet megtisztításának időszaka, a rákövetkező három nap a bűnbánat, lelki megújulás ideje.

Nagycsütörtök a Jézus passiójához vezető utolsó vacsora napja, a szent háromnap és Krisztus húsvéti feltámadásának bevezetője.

Krisztus példáját követve Marton Zsolt váci megyéspüspök úr – bár az egyházmegye feje – székvárosában szolgáló szeretettel megmosta 12 férfi mint apostol lábát. Krisztus e cselekedete mutatja, hogy Isten olyan teremtmény, gondviselő és mindenható Jóság, aki javunkat akarva szolgáló Úr. Ezzel példát adott a keresztyéneknek az üdvözülés útjára.

A nagycsütörtöki misén a dicsőség utoljára csendül föl, miként az orgona, az oltárcsengő, a mise kezdetét jelző csengők és a harangok is elhallgatnak. Ezután „Rómába mennek”, és a feltámadásig csak kereplő pótolja liturgikus szerepüket.

Az eucharisztikus liturgia most valóban az utolsó vacsorát idézi, amikor a pap képében Krisztus átváltoztatja a kenyeret saját áldozatul adott testévé és a bort kínszenvedésének vérévé.

E mise végén az oltárból kikerül az Oltáriszentség ideiglenes tabernákulumába, mert Jézust elfogták és elhurcolták, mostantól Jézus megváltó szenvedése és kereszthalála valósul meg. Az oltárfosztás is figyelmeztet a drámai történésekre, és az Istenember feláldoztatására - miérettünk..., hogy nem múltó életet szerezzen nekünk...

Passió éneklése

Nagypéntek délután 3 óra előtt gyülekezünk a balassagyarmati fő plébániatemplomban, hogy Krisztus beteljesedő áldozatát szeretettel övezzük, a kozmikus drámában megrendülten részt vegyünk.

A templom főbejáratán bevonuló papság az oltárhoz ment, s ott Turai János kanonok plébános úr leborulva porig alázza magát, mintegy Krisztus keresztségét, kereszttel való elesét követve, és Krisztus kínszenvedésén megrendülve.

A Megfeszített behozatala a templomba

Keresztrefeszített megjelenése
2. ütem drámai állomás

A szentsír már készen áll, Krisztust azonban majd csak később, a történések szabta maga idejében lehet ott tisztelni, hozzá folyamodni...

A lepel eltávolítása Krisztus halotti testéről a szentsírban

Vízszentelés

A feltámadást ünneplő keresztények számára minden megújul. Ezt képviseli a tűz és a víz szentelése a húsvéti liturgiában. A szentelt tűzről kapja lángját a húsvéti gyertya, mely Krisztust képviseli. Őt tömjénszöge Krisztus öt szent sebe. Az értünk önmagát feláldozó, majd föltámadó Krisztus azután lángra lobbantja a hívek szívét-gyertyáit és az oltárgyertyákat is. A tavalyi húsvéti gyertyamaradványnak Krisztus öt sebének jelképező tömjénszeméből Gyöngyöspátán kérnek egy darabkát a harangozótól, és cénára fűzve sírós, szemmel megvert – beteg

Az igeliturgia a nagypénteki passió, énekelt szenvedéstörténet elhangzásával megrendítően hatott a hívő közösségre. Csábi István impresszív énekes narrációja és az Unterwéger Zsolt karnagy vezette Szent Felicián Kórus áhítatot keltett.

Ezután a plébános úr és asszisztenciája szertartásosan, három szakaszban vonult be Krisztus lepelével takart feszületével. Az oltár elé érve, szintén szertartásosan, három szakaszban került le Krisztusról a lepel, és jelent meg az Üdvözítő a kereszten. Papi ájtatosságot követően a kereszthódolat következett, ahol Krisztus elé járultunk, letérbetyülve érintettük vagy csókoltuk. Ezután a feszület a szentély központjába került, elé virágokat helyeztek, és az oltárasztalt újra felöltöztették. Az elfogott és kínszenvedésre vezetett Jézus testét nagycsütörtökön már a főoltárból ideiglenes tabernákulumba helyezték. Most onnan

Kereszthódolat
a feszület érintése csókolása

kivéve került sor a hívek áldoztatására. Csonka mise volt ez, mert az Úr halott, nincs átváltoztatás, nincs eucharisztikus liturgia.

A csonka mise végén a szentsír látogatására már lehetőség nyílt, ahol a sírba helyezett Jézushoz járulhattunk. Az együtt szenvedés, mintegy együtt halás hozza számunkra majd a feltámadást, a Fény győzelmét, a húsvét örömeit.

Gyertya gyűjtása
szentelt tűzről a
balassagyarmati
főplébánia-
templom
kertjében

csecsemő nyakába akasztják. Mert Krisztus Urunk 5 szent sebe a mi egészségünk.

Az egyház hatására a hívek sem gyűjtöttek, és sok helyen még ma sem gyűjtanak tüzet a sacrum triduum idején. Az új tűz, amellyel húsvéti eledelüket is megfőzték, a megszentelt tűz parazsából vagy szenéből lobbant lángra. Sokfelé a szentelt tűz szenét elvitték haza, kivitték utána a szántóföldekre, hogy a vetemények termékenyek legyenek. A szenet a libák itatóedényébe is beleteszik, és erről itatják meg a jószágokat, hogy egészségesek legyenek. Vihar idején a szenet tűzbe teszik, hogy a villám elkerülje a házat.

A hívek megszentelése

A feltámadási liturgiában megszentelt vízzel a pap meghinti, megszenteli a híveket. Zagyvarékason a család iszik a hazavitt szenteltvízből, és csak azután nyúl a húsvéti eledeléhez. Kereszt alakban a kútba is öntenek belőle: Uram, Jézusom, tartsd meg, aki iszik ebből a vízből, egészségben: jószágunkat meg magunkat is. Megszentelik a házat, istállót, ólat is. Ki mit tud, azt mondja hozzá: őrizzen meg a jó Isten minden szerencsétlenségtől. Vagy: négy evangélista álljon a négy sarkára, hogy a gonosz sátán meg ne kísérthesse. Ipolyi Arnold örököltette meg azt a hiedelmet, hogy az ilyenkor, vízszenteléskor merített kút-víz borrá változik. A Borsod megyei Hangonyban a szenteltvíznek újvíz a jellemző neve. Itt úgy tartják, hogy szerencsés lesz az a gyerek, akit ebben a vízben keresztelnek.

(Folytatás a 10. oldalon)

A szent háromnap drámája - húsvét öröme

Folytatás az 9. oldalról

Visszajönnek a harangok is Rómából, és ékesen zengenek, az oltárcsengők is újra csilingelnek. Nyitranagykéren és többfelé meg szokták a fákat rázni az újra dicsőségesen megszólaló harangszóra, hogy majd sok gyümölcs teremjen rajtuk.

Az Oltáriszentség felmutatása a szentséges körmenet előtt

Egerbocs palóc faluban, amikor a harangokat ismét meghúzzák, az udvart szép tisztára szokták kisöpörni, hogy béka ne legyen benne, a gyümölcsfák törzsét pedig késsel körülkopogtatják a férgek ellen. Eger vidéki hagyomány szerint a harangszóra a kútból vizet kell húzni, benne megmosdani. Így majd minden szeplő elmúlik az arcunkról. Amikor Nagyoroszi harangjai megszólalnak, akkor a falubeli pásztorok túlkölni kezdenek a gonosz elűzésére.

Vasárnap hajnali Krisztus-keresés a szent asszonyokkal a sírnál

Az Ipoly felső vidékén a harangszóra mosakodnak, amely azonban csak addig hasznos, amíg a harang szól. Valamikor a harangozót külön megjutalmazták, ha ilyenkor hosszút húzott.

A feltámadási liturgiában a templom sötétje a világosság központja lesz. Ezt halljuk az igeliturgiában is, Mózesről Izajáson át Ezékielig, akik mind Krisztus előképeit örökítették meg. A hat öszövet-ségi olvasmány után következik a szentlecke és az evangélium Jézus föltáma-

Húsvéti szentséges körmenet

dásáról, annak az apostolok számára is szinte fölfoghatatlanságáról.

A nagypénteki csónka mise után most már ismét Krisztus testvére lesz a kenyér és vérévé a bor.

A feltámadás csodáját nem lehet bezárva tartani, ki kell vinni, és vele a települést is megszentelni, kört leírva az istenit képviselni, hogy otthonainkban megújuljunk, Istenre hagyatkozva velünk-bennünk is a csoda kapjon lángra - towaterjedve, krisztusivá válva... A nagyszombat este tartott feltámadási körmenet szakrális célzatai kihatnak archaikus tavaszkezdő szokásokra, a határjárásra, az ember közvetlen életerére: a körmenet otthonának, településének és mezejének, a zsendülő határnak mágikus körbe foglalása, vagyis a gonoszok ártalmának kizárása a közösség világából. E hit szerint a feltámadt Krisztus hatalmát megjelentik a földeknek, mintegy megfenyegetik és megszégyenítik vele a gonosz szellemeket, amelyekről a természeti csapások erednek.

Érdemes hát minden ügyünkben megjelenteni a feltámadó Krisztus hatalmát, és új sikerre, új egészségre jutunk.

Az egyházi szertartás mellett a palóc asszonyok, mintegy a bibliai asszonyokhoz társulva, és a Szentírás szerinti vasárnap hajnali időben szentsírt látogatni kelt útra. A rimóciak szerint azért csak az asszonyok végzik, mert az Úr Jézus sírjához csak asszonyok mentek, s ők találták üresen azt. Visszatérőben a pereszlényiek (Preseľany nad Ipľom, Hont m.), a mihálygergiek (Nógrád m.) lementek a patakra mosdani. Azt tartották, hogy „aranyvíz”-ben mosdanak, mert Jézus, amikor átment a Jordánon, aranyvízzé változtatta. A feltámadás e szent idejében a pereszlényi gazda húsvéti határkerülését végezte, a jó termés érdekében földjeit sorra körüljárva.

E régi szokás szerint a balassagyarmati szaléziaknál vasárnap hajnalban Krisztus-keresésre indultunk, és bejártuk a stációkat. A feltámadás fényében már örömdetessé vált még a keresztút is...

Ételszentelésre is sor került, mert

Krisztus feltámadott! Például Domaházán (Borsod m.) a húsvéti ebéd maradékát másnapig az asztalon hagyták, nem szedték le, majd eltették, és különböző bajok orvoslására használták fel. A húsvéti sonka csontjával a Medvesalján, Egerbocson, Tarnaleleszen (Heves m.) gyógyítottak. Mátraderécskén, Parádon és Bodonyban a sonkacsontot, tojáshéjat kivitték a szántóföldre, jó termés biztosítására. E helyeken és Egerbocson, valamint Bükközén (Heves m.) a morványkalács morzsáját a kiscsirkéknek és más háziállatoknak adták, hogy egészségesek legyenek. Rimócon betegség ellen tették el a jószág számára. Baj esetén ételbe keverve etették meg vele. Karancseszében a zöldségeskertet tették termékenyvé az ételmaradékkal. Többfelé egy szentelt tojást annyi szeletre vág- tak, ahány családtag volt. Akárcsak a karácsonyi alma esetében, ezt is azért tették, hogy aki eltéved, emlékezzen rá, hogy kivel ette a húsvéti tojást, és akkor rátalál a rendes útra. Máshol a családi összetartozást motiválta. A piros tojás egyben Jézus vérére és feltámadására emlékeztet.

Az új ruhát húsvétra volt szokás elkészíteni, egyrészt, hogy az ünnepi

Feltámadt Krisztus, vigadjunk

misén megszentelődjön, másrészt, hogy viselője húsvéti megújulását segítse elő és jelezze. Húsvét öröme mutatja a leányok szépségét-egészségét keltő öntözködés is.

Krisztus föltámadott, valóban föltámadott!

Örvendjünk!

Dr. Limbacher Gábor

Úton, vízen, vasúton az Ipoly völgyében

Még februárban, a Kürtös februári számának megjelenése előtt megálltam Balassagyarmaton a Kerékpár Múzeumban, hogy a múzeum megnyitása, 2020 óta, melyről újságunkban is beszámoltunk, mi minden történt. Olexa Miklós a múzeum vezetője, aki nem csak a múzeum anyagának bővítésével foglalkozik, hanem ezt összekapcsolta a turizmussal és minden olyan szervezéssel, ami az egész Ipoly menti régiót és a szélesebb környékét is magába foglalja. Egyébként a kerékpármúzeum 70-80 darabbal indult, jelenleg ez a szám már megduplázódott. Csodálatos a tenni akarása és a kitartása, szinte szenvedélyévé vált ennek az ügynek a felfuttatása, és úgy látszik, ez a befektetés már hozza a maga „hasznát”. Kérésre nagyon készségesnek mutatkozott, és szinte lélegzetvétel nélkül sorolta a tudnivalókat.

Célja az Ipoly-túrarendszernek, az Ipoly völgyének a felemelése. Ezt mivel lehet elérni, csak a turizmussal. A turizmus az, amiben nagyon nagy fantázia van. Hosszú távon csak ebből lehet megélni. Már bányászatból nem lehet, nehéziparból nem lehet. Ebben most a Covid is segített úgy, hogy az emberek megindultak a természetbe. Külföldre nem mehettek, így elindultak a hazai tájakra. Példa rá az Ipoly alsó szakasza, Vámosmikola és környéke, ahol azelőtt alig mutatkozott valaki, mert Balassagyarmatról is messze volt, Budapestről is messze volt, esetleg Pestről eljutottak Szobig vagy a Duna-kanyarba, vagy pár túraórült a Börzsönybe. Most nem lehet Vámosmikolán és a környékén egész Drégelypalánkig szállást találni. De beindult ez a Börzsöny vonalán föl, egészen Diósjenőig. Lényegében Budapestről, ha Duna-kanyari kedvezményes vasúti jegyet veszek, akkor ezer forintért el tudok jönni egész Balassagyarmatig, sőt ebbe belefér még az is, ha egy szakaszt hajón teszek meg. Még azt is sikerült elérni, hogy a Budapestről Balassagyarmatra induló vasúti kocsikhoz hét végén még egy kerékpárokat szállító kocsit is hoz-

zákapcsoljanak. Sajnos ezekben a politikuskok nem segítenek, sőt a gyarmati média sem, mert ha nem fizetek a reklámokért, akkor nem jelentetnek meg semmit. Pedig olyan idegenforgalmi szakembereket hozok ide, akik a fél világban azonnal elkezdtek minket reklámozni ingyen. A gyarmati média sem a múzeumból, sem a turizmusról nem jelentet meg semmit, mintha más országban élnénk. Sőt, a gyerekeknek a biciklis utak úgy vannak kijelölve, hogy elkerüljék a múzeum tájékát. Nincs egy tájékoztató, nincs egy térkép, ami a turistát eligazítaná. Ebből a szempontból még a határos Szlovákgyarmat is jobban áll. De falvainkban is már az egyszerű turista-tájékoztató is megtalálható, ami egy igen fontos dolog. Ezt úgy próbálom feloldani, hogy sikerült a losonci polgármester aszszonyt az ügyem mellé állítani, és összehoztam a két város vezetőit egy találkozóra. Már kezdik a testvérvárosi kapcsolatot is kiépíteni.

Most, május elsején lesz egy nagy biciklis ünnepség Losoncon, fel fogják avatni azokat a bicikliutakat, amelyeket uniós pénzből csináltak, és meghívtak engem, hogy találjam ki, mit lehetne ezzel összekapcsolni. A múzeumból viszünk oda kiállítást, amely egy ideig ott is marad, lesz egy nagy biciklis show-műsor gyerek társasjátékkal együtt, két napon keresztül. Korabeli ruhákba velocipedesek fognak a városban biciklizni. Ezen kívül elkészítettük egy nagy területnek a turisztikai rendszerét, és ott fogjuk bejelenteni. Ez a magyarországi oldal, de lényegében magyar-szlovák, mert benne van Mátrafüredtől kezdődően a Karancs, át Losonc környékére, Fülelig. Benne van a rapi fürdő, a csábi hegység, a Korpónai-fennsík, Magasmajtény (Hrušov), Ipolynyék, majd a Cserháton keresztül Nőtincs, egészen Bujákig. Ebben benne vannak túraszervező központok és ehhez hozzászerveződnék alközpontok, tehát egy óriási területet lefedő biciklis szervező, biciklikölcsönző, túraszervező hálózat. Losoncon és Ipolytarnócon is

tervezünk egy biciklikölcsönzőt. Lesz egy konferencia is a vasúthoz kapcsolódóan, de ez már az Ipoly-völgyi Turizmus konferenciája lesz. A vasúttal kezdjük, és a turizmussal folytatjuk. Az idén fogunk igazán kijönni a föld alól. Az Ipoly völgyébe meg fogjuk végig szervezni a turizmust, ha minden ellenünk esküszik, akkor is. A vasútnál maradvány, tavaly Európában a vasút éve volt. 175 éves a Budapest–Vác vasútvonal, a Vác–Balassagyarmat vonal 130 éves, a Balassagyarmat–Aszód vonal 125 éves, a Losonc–Nagykürtös vonal pedig 70 éves. A második világháború óta mindet csak lefelé építették. A legproblémásabb az Ipolyságnál felszedett szakasz, de már erre is keresik a megoldási lehetőséget, és kikérlik a véleményünket. Már azon dolgoznak bizonyos háttérintézmények, hogy melyik variációja legyen az Ipolyságnál való átkelésnek a 2-es útnál, híd vagy felüljáró, hogy lehet a pályát rendbe tenni, mit lehet vele kezdeni. Befejezés előtt van egy olyan felmérés, ami egy megvalósíthatósági tanulmány a magyar kormány részéről, és amelyet egy műszaki társaság végez a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. felügyelete mellett, és ezt május elsejéig kell leadniuk. Ezt az interneten meg lehet találni, és bárki megírhatja, hogy mi a véleménye a vasútról, és ezt beépítik a fejlesztésükbe. A vasútmentő konferencia tavaly novemberben volt. Olyan szintig ment a dolog, hogy ebben a rendszerben már nyíltan beszélnek arról, hogy azt a régi gondolatot, miszerint Budapestet össze kellene kötni a tátrai sípályákkal, és ezt Ipolyságnál lehet majd összekötni föl, Zólyom irányába. A Magyarország felé irányuló vasúti teherforgalom egy része is itt jöhetne át, ez meghozná az Ipoly völgyének is a fejlődését, hiszen egyenértékű volna egy autópályával. Tehermentesítené Budapest gépkocsiforgalmát is, mert a Pest felé irányuló gépkocsiforgalom, teherforgalom az utakon hatalmas. Például Rétságán a napi áthaladó forgalom 16 ezer jármű, ez azt jelenti, hogy négy másodpercenként egy jármű. Ezek 95%-a kamion. Az úton egyszerűen nem lehet átmenni. Nógrád megye az egyedüli Magyarországon, ahol nincs fizetős út, tehát lenne mit behozni.

A Covid visszavonulóban, reméljük, az ukrajnai háború is mihamarább befejeződik, de sajnos a gazdasági válság, az árak elszabadulása még sok mindent befolyásolhat. Lehet, hogy egyes fejlesztések csúszni fognak, de reméljük, az emberek természet utáni vágya nem fog enyhülni, és a már meglévő lehetőségek továbbra is ki lesznek használva. Sok szép élményt mindenkinek!

Balogh Gábor

Két jeles évforduló Csábon

Minden év március 15-én valamennyi magyar ember szíve egyszerre dobban meg: ez a magyar szabadság napja. Sajnos tavaly és tavalyelőtt a világjárvány kikényszerítette óvintézkedések ellehetlenítették a megemlékezéseket, kultúr-műsorokat, de – mint a közmondás is tartja – a remény hal meg utoljára, idén nagyobb lendülettel és odaadással fogadtuk e nagy nap szép üzenetét.

Csábon mindez március 15-én vette kezdetét. A helyi alapiskola magyar tagozatának tanulói és tanárai a tanítás elejétől a végéig viselték a nemzeti színű kokárdát, jelezve: ez a nap más, mint a többi. Egy tanóra keretében pedig mindnyájann összeültünk, hogy a diákok megértsék, mi is történt 1848-ban Pest-Budán azon az ominózus napon. Miskei Ferenc tanár úr rövid történelmi ismertetőjét követően a tanulók bemutatták, ill. begyakorolták ünnepi műsorukat, majd felcsendült Petőfi Nemzeti dala a Kormorán együttes rendhagyó feldolgozásában. Mielőtt a csengőszó jelezte volna a tanóra végét, szívünkre tett kézzel elénekeltük a Himnuszt. A „nagy dobásra” viszont egészen vasárnapig várni kellett.

Csaknem négy éve került átadásra a faluban az alapiskola melletti Szeder-park, melynek „karbantartója” egyben az iskola pedellusa is, id. Miskei Ferenc. Az ő kétkezi munkáját dicséri az, hogy a park most is – csakúgy, mint mindig – makulátlan formában állt készen a március 20-i, vasárnapi rendezvényre. Az esemény rangosságáról árulkodott az is, hogy külön hangmérnök, Illés Péter végezte a hangosítást és az ezzel járó egyéb feladatokat. A végső próba és eligazítások után délután négykor el is kezdődhetett az ünnepély.

Híves Mária énekesnő nyitóénekét követően a bőven több mint százfős közönséget Zát'ko Ervin, a Csemadok Csábi Alapszervezetének elnöke köszöntötte, egyben felkérte a község polgármesterét, Tóth Henriket, hogy tartsa meg ünnepi beszédét. A polgármester beszéde két jeles évforduló köré volt felépítve: az első természetesen március 15-e üzenete volt. Kiemelte, hogy a forradalmat követő szabadságharcban nem egy csábi

baka harcolt, továbbá kitért a község „alvégeiben” található Nepomuki Szent János-szoborra is, amely máig néma szemtanúja az orosz csapatok 1849. kora nyári csábi átvonulásának. Megjegyezte továbbá, hogy a márciusi ifjak magatartása számunkra is példát kell szolgáltatson: a széthúzás ellen az összefogás az orvosság.

A másik fontos évfordulóra is kitért, amely nem más, mint a falu első írásos említésének kerek 750. évfordulója. Rövid történelmi ismertető után a polgármester úr leszögezte, hogy elmentek innét a tatárok, a törökök, sőt, az oroszok is, de a csábiak maradtak. Györgymártonfalva lakói – ez volt a mai falu őse – máig a hazájukban élnek, és ezt békében is szeretnék folytatni a jövőben is. A beszéd után következhetett az egész megemlékezés központi eleme.

E két évforduló kapcsán ugyanis Zát'ko Ervin kezdeményezésére a Csemadok-alapszervezet a Szeder-parkban egy kopjafát állított, mivel ez idáig nem volt ilyenünk. A kopjafa nemzeti identitásunk megtestesítője, hirdeti a falu múltját, egyben emlékeztet is rá: azért, hogy mi most itt és békében élünk, az ősaink fizettek, sokszor a vérükkel. Fontos megemléteni e faragott emlékoszlop készítőjét is: ő Balga László, csábi lakos. Laci bácsi kezügyességét és szabadidejének feláldozását e sorok által is meg szeretnénk köszönni. Hálásak vagyunk neki.

A kopjafa átadását követően Novák József helyi plébános rövid szertartás keretében szenteltvízzel áldotta meg azt, majd a koszorúzás végeztével következhetett a kultúrműsor. Az iskola magyar tagozatának diákjai, a Szeder Kórus és az

Ipolybalogi Művészeti Alapiskola csábi tagozatának diákjai tehetségüket bizonyították a nagyerőmüknek. A széles repertoárban megtalálható volt a népi nótáktól kezdve a hazafias dalokig minden. Zatyko Szilvia és Zát'ko Veronika tanító nénik színvonalas előadásra készítettek fel a gyerekeket és felnőtteket egyaránt, munkájukat innét köszönjük meg nekik.

Amint a program a végéhez ért, elénekeltük nemzeti imánkat, a Himnuszt, majd frissítő kíséretében mindenkit szívesen láttak a szervezők a megemlékezés utáni kötetlen beszélgetésen. Jelenlétükkel egyébként megtisztelték minket – s egyben az esemény színvonalát is növelték – a járás több politikai, kulturális és oktatási intézményének képviselője, mint pl.: Régi Anikó, a Szövetség MKP platformjának járási elnök asszonya; Balogh Gábor, a Csemadok NTV elnöke; Jaskó Deák Gyöngyi, a csábi alapiskola igazgató asszonya; Híves István, az Ipolybalogi Művészeti Alapiskola igazgatója; valamint a Palóc Társaság, ami Z. Urbán Aladár személyében – egyben elnökével – képviseltette magát.

Amint mindenki szétszéledt, következhetett a „takarítás”. A szervezők örömüknek adták jelét, miszerint Csábon két év után ismét gazdag kulturális élet veheti kezdetét. Ezzel az eseménnyel rajtolt el ugyanis az a programsorozat, amely az idén 750 éves falu e kerek jubileumát lesz hivatott méltó módon megünnepelni, és melyre mindenkit nagy-nagy szeretettel várnak a szervezők.

A Csemadok Csábi Alapszervezete

Egy rövid fejezet „Keszióc” múltjából

Dacsókeszi – vagy ahogyan mindenki jobban ismeri: „Keszióc” – egy, a járásközponttól nagyjából 12 km-re fekvő vegyeslakta település. Nemzetiségi szempontból ma valamennyivel több mint a negyedét magyarok, fennmaradó részét pedig szlovákok lakják, akik közül szintén sokan bírják a magyar nyelvet. Bár tudjuk, hogy a falut eléggé nagy számban lakja egy harmadik etnikum is, ami szintén beszéli a magyart, de szlováknak vallja magát. Így árnyalva a képet, a magyar nyelv szénája még nem is áll rosszul a faluban...

1880-ban a helység mindössze harmada volt szlovák, a többiek mind magyarok voltak és egyben római katolikusok. Az addig színmagyar faluba a szlovákokat a falu akkori birtokosa, a Dacsó familia telepítette be a 18-19. században az északabbra fekvő más birtokairól. A jövevények javarészt evangélikusok voltak, és sokáig nem volt épített templomuk. A templomszentelésükre egészen 1875. október 10-ig várni kellett. Hogy mi is történt azon – a közösség életében mérőföldkönek számító – napon?

Egy korabeli sajtótermék (Protestáns Egyházi és Iskolai Lapok) megadja a választ. A következő sorokban a kor helyesírási szabályain mit sem változtatva közlöm az idevágó passzusokat. Ezekből aztán találgathatunk, hogy mennyire is változhatott meg egy község jellege a nyelvhatáron durván másfél évszázad alatt. Persze, az impériumváltások, a két világégés és egyéb megpróbáltatások közepette.

A keszihóci ág. hitv. evang. tót-magyar leány-egyház templom szentelési ünnepélye

Jelen soraimmal a magyarországi protest. egyház körében tapasztalható tevékenység és haladás szellemének egy újabb diadaláról óhajtom e lap t. olvasóit értesíteni; remélvén, hogy a t. szerkesztőség szíves leend soraimnak helyt adni. A nagy-honti esperesség egyik félreeső kis helyéből írom e sorokat, hol f. é. október 10-én egy kedves s maradandó emlékü ünnepélyt tartottunk, ekkor szentelvén fel a keszihóci kis leány-egyháznak a vallásos buzgóság által nyújtott áldozatokból felépített kis templomát.

Áldozatokból mondom, mert a mai kedvezőtlen pénzügyi viszonyok között még népesebb gyülekezeteknél is nehezen megy egy-egy nagyobb költséggel járó egyházi építkezés; e mi kis leány-egyházunkban pedig, mely az alsó-pribeli anyaegyházhoz van kapcsolva, s mely összesen csak 143 lelket számlál, csak úgy vált lehetővé egy a hívek számának

megfelelő templom építése, ha a vallásos buzgóság s a protestáns egyházunk iránti érdekltség át meg áthatotta a kebleket, s a kitartó tevékenységre, s jelentékeny áldozatok hozatalára erőt kölcsönzött.

Legyen áldott emlékük azon lelkes, buzgó férfiaknak, kik, hogy az Urnak egy új hajlékot építhessenek, oly sokat fáradtak, oly sokat áldoztak. Tiszteletteljes kegyelettel kell itt felemlítenem Stúr Károly alsó-pribeli lelk. ur nevét, ki ezen templomépítés eszméjét először megpendítette, és a ki ennek valósításában ritka lelkipásztori tevékenységet fejtett ki; továbbá Dacsó Pál keszihóci földbirtokos urét, ki ezen templom felépítésénél, és különösen ennek berendezésénél oly áldozatokat hozott, minőket az önzéssel és anyagisággal vádolt korunkban ritkán tapasztalhatunk. Ily férfiak buzgólkodása s vezérlete mellett nem csoda, ha a keszihóci hitbuzgó hívek aránylag rövid idő alatt felépíthették templomukat. Orgona, mely a vallásos érzelmet oly igen emeli, hiányzik ugyan még a templomból, valamint harangjaink sincsenek még, de isten, ki ennyire segített, majd reá segitendővel ezekre is.

Csakholgya ennyire is mehettünk. Öröm- és hálaérzettel eltelve ültük meg e szerény, de reánk nézve magasztos templomszentelési ünnepélyt. A mondott nap reggelén már jókora nagy néptömeg segreglett össze lelki örömmel, s komoly vallásos érzélemmel elmeneteltek Dacsó Pál ur udvarára, honnan 10 óra felé, midőn a szomszéd csábi róm. kath. egyház harangjai, — melyeket az illető plébános Gonda Pál ur szíves készséggel bocsátott rendelkezés alá — megkondultak, megható ének zengedezése mellett, megindult a menet a templom felé. Ide érve ft. Lőrincsek János csall-apovai lelk. és n. honti esperes ur szláv nyelven a 118. zsoltár eme szavaival kezdé meg az egyházi szertartást: „Nyissátok meg nekem az igazságnak kapuit; hogy azokon be-

menvén, dicsérjem az Urat”, a mire minekutána Orosházy Péter, suhányi kántor-tanító ur eme szavakkal felelt volna: „Ez az Urnak kapuja, melyen az igazak mennek be”, a templom ajtaja megnyílt, és a hívek tömegestől tódultak be, helyeiket elfoglalandók. A templomban említett esperes ur magyar nyelven az oltár előtt, Zathurecky Sámuel dacsólami lelkész ur pedig szláv nyelven a szószéken tartott beszédet. Amaz ritkán hallható beszédében kiemelte az ünnepély jelentőségét, emez pedig tüzes előadásában - azon feladatról szolt, melyet a felszentelendő helyen a híveknek teljesíteniök kell.

Következett azután az Úrvacsora kiszolgáltatása, melyet Kolbenhayer Sámuel kis-csalomjai lelkész ur magyarul végzett. Az ezen actusra vonatkozó beszéd, és kivált ennek előimája valóban megérdemelte a közfigyelmet. Az egész ünnepélyt egy, az alulírt által végzett esketés zárta be.

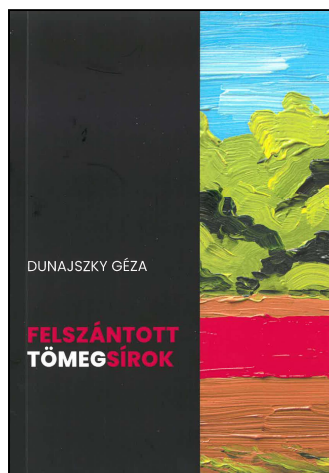
Midőn így a délelőtti órák véget értek, közös ebéd következett Dacsó Pál ur vendégszerető házában, a hová a fungálón kívül több érdemes és tekintélyes férfiú volt hivatalos. Mondanom sem kell, hogy pohárköszöntésekben nem volt hiány; pohár emeltetvén a házi úrra, a jelen volt esperes úrra, továbbbb az illető szuperintendens főtiszt. Szeberényi Gusztáv úrra, kinek a jó kívánság azonnal táviratilag meg is küldetett, - és többekre; mig nem távozáuk azon hő óhajttal: hogy hasonló ünnepélylyel, s oly családdal, amilyen a Dacsó család, többször találkozassunk, hogy az ily buzgó magyar prot. családokat a magyarok Istene soká, de soká éltesse!

B.-Gyarmat, 1875. oct. 14-én.
Vitéz Lajos, ev. segédlelkész

Könyvajánló

Dunajszky Géza:

Fölszántott tömegsírok

Jelenlegi könyve 2021-ben jelent meg, és folytatása annak a sorozatnak, melyben az író a szlovákiai magyarság háború utáni meghurcolásával, a rajta elkövetett törvénytelenségekkel foglalkozik. Hogy a háború (1945) után történt atrocitásokat megismerjék a szlovák olvasók is, ezt a könyvet cseh nyelven is kiadták Zorané (masové) hroby címmel. Ez a könyv vádirat Edvard Beneš és kormánya ellen népiártás büntetőjében. Azzal, hogy a könyv elejére bekerült E. Beneš kormányának 1945. december 4-én tartott üléséről készült jegyzőkönyv, csak megerősödött a könyv vádirati jellege.

A könyvben olyan fejezeteket találunk mint: Ki a háborús bűnös?, Kis Katyn a Duna partján, Vértürdő a Károlyfalu feletti Királyhegyen, A přerovi tragédia tanúja, A selmecbányai vérengzés, A kárpáti németek önvédelme és veszte, A ligetfalui vérengzés tanúja, A szlovákiai kis Katynok és sok más atrocitás leírása.

A könyvben utalás van a přerovi vérengzésről készült dokumentumfilmre, melyben egyértelműen elhangzik az is, hogy a vérengzés akkori és mai megítélése is emberiség ellen elkövetett bűntett, s mivel a német és a magyar etnikum ellen, az ő megsemmisítésükre irányult, egyben genocídium is. Egyértelmű, hogy Beneš és kormánya a médiában is megjelent felhívására történt a kivégzés, és a többi áldozat (négy szlovák, egy-egy cseh sírásó, illetve orosz származású feleség) csak járulékos veszteség, az aktus véletlen szereplője, mivel az elkövetők a bűncselekményekről tanúkat nem hagyhattak. Ennek az erkölcsi besorolása még súlyosabb, ez már kimeríti az etnikai tisztogatás vagy a népiártás fogalmát is. Teljes mértékben egyet lehet érteni Karl Schwarzenberg volt cseh külügyminiszterrel, hogy az elévülhetetlen bűnök mai megítélése szerint Benešnek és kormánya tagjainak a hágai Nemzetközi Bíróság előtt kellett volna felelniük a tetteikért.

Végül azt a nézetemet szeretném kifejezésre juttatni, hogy akit érdekel a szlovákiai magyarság háború utáni történelme, az feltétlenül olvassa el ezt a könyvet, kihagyhatatlan. Olyan dokumentumokat tartalmaz, amelyek teljesen átfestik azt az idillikus képet, amelyet az iskolákban tanítottak nekünk annak idején, most pedig jóformán semmit. Ismertetőmet a könyvből vett ismert középkori nemes lovagi mondással zárom, amely a nürnbergi per idején egy német tábornok szájából is elhangzott: „Nincs vége a háborúnak, és nincs kezdete a békének addig, amíg egyetlen elesett vagy kivégzett katona is temetetlenül, tömegsírban nyugszik!”

Balogh Gábor

Régi nóta,

bíres nóta

Járásunkban az idén 23. alkalommal rendezzük meg a magyarnóta-énekesek országos versenyét Őszirozsa címmel. Úgy gondoltuk, hogy a magyar nóta népszerűsítését havilapunkban is vállaljuk azzal, hogy minden számunkban leközölünk majd egy-két nótát, melyek közt lesznek örökzöldek, népszerűek, de kevésbé ismertek vagy ismeretlenek is. Akik ismerik majd a közreadott nótákat, azok énekeljék vagy dalolják, akik nem, azok igyekezzenek ezt másoktól megtanulni és eldalolni.

Gyalogutak, dülőutak messze visznek a határba,
Ahol a sok dalos madár szerelmesen párját várja.
Ott, ahol a rét virága hajnalonként szirmát bontja,
Madárénekek, virágillat szíveinket egybefonja.

Zeng az erdő, zöld a mező, virág nyílik, ahol járunk,
Szerellemmel, boldogsággal, igaz útra rátalálunk.
Jöhet ború, jöhet vihar, sodorhatnak hideg szelek,
Akármerre visz a sorsom, a szívem csak téged szeret.

Csendül a nóta, perdül a lány,
Most ide húzd, a fülembe, cigány!
Nyírfá vonódból a szív dala szól,
Indul a föld is a talpam alól.
Harmat csillog ezüstös levelen,
Ezt a barnát magamnak nevelem.
Hajt is a szóra, a jóra szívesen,
Holtomiglan a gondját viselem!

Májusok esti sóhaja kél,
Összesimul a virág s a levél.
Illatos, édes az alkonyi táj,
Kis csalogánynak a szíve de fáj!
Harmat csillog ezüstös levelen,
Ezt a barnát magamnak nevelem.
Hajt is a szóra, a jóra szívesen,
Holtomiglan a gondját viselem!

Kukorica, csalán, csalfa lett a babám,
Pista legyek, ha ez lesz a halálom.
Nem sajnálom, nem én vagyok olyan legény,
Találok egy tucatot is a nyáron.
Aki akar keresni az talál is,
A lányokkal cicázott az apám is.
Akad elég virág, nem búsulok tovább,
A virágot ott szedem, hol találom.

Kukorica, csalán, elhagyott a babám,
Nem hullatok egy könnyet se miatta.
Rettenetes eset, de sokszor megesett,
Bolond, aki hűtlen párját siratja.
Nem leszek én remete a magányba,
Beleszeretek egy másik kislányba.
Kukorica, csalán, akad majd egy kislány,
Kinél szívem a párját megtalálja.

Április a kertekben

A legbolondosabb hónap az április, amikor bármilyen idő előfordulhat a 20 fok feletti melegektől a hózáporig. Sajnos volt benne részünk az idén is, akárcsak a fagyokban, ami sokszor a februári időjárásnak felelt meg. Sok virágzó barackfát tönkretett, ahogy a korábban virágzó szilvafákat is. A díszkert virágait is megtépázta, a hunyorok, jácintok megbarnultak, megcsúnyultak. Reméljük, a későbben virágzó fákban és díszkerti növényekben már nem tesz kárt.

A konyhakertben vethetjük folyamatosan a hónapos retket, nyári retket, céklát, velő- és cukorborsót, étkezési répát. Vessük el az őszi betakarításra szánt kései sárgarépát. Április közepétől az előhajtott korai burgonyát meleg, humuszban és tápanyagban gazdag földbe ültethetjük. Ha a mángoldból már az első évben szeretnénk termést, akkor a hónap közepétől el kell vetni, kelés után egyeljük.

Ha száraz és meleg az idő, a hónapos retket és a korai retket rendszeresen öntözzük, hogy a gumók zsengék maradjanak, és a földibolha kártételét csökkentsük. A védekezés könnyű ellenük, ezek az apró rovarok ugyanis nem szeretik a nedves, nyirkos körülményeket, így fokozottabb öntözéssel és mulcsolással űzhetjük el őket. Van egy jó módszer is ellenük: egy kartonpapírt vagy deszkákat kenjünk be ragacsos anyaggal /enyv, méz vagy avas zsír/ ezeket helyezzük a növények közé, majd délben, mikor a bolhák aktívak, alaposan rázogassuk, mozgassuk meg a növényeket. A bolhák javarésze bele fog ragadni a csapdába!

Folyamatosan vethetjük a tépősalátát is.

A korai fejes káposztát kiültethetjük a hónap elején, amennyiben a talaj meleg, és elég edzetek a palánták.

A kelbimbót is elvethetjük palántának, hogy a bimbók késő ősziig kifejlődjenek.

Készítsük elő a paradicsomágyásokat, és a hónap közepe felé kiültethetjük őket. A paradicsomágyásba forgassunk négyzetméterenként 5-7 kg érett trágyát. A zöldtrágya növényeket még hagyjuk a helyükön, ráérünk kiültetés előtt visszavágni. Ha ez nem áll rendelkezésünkre, komposztal javítsuk a talajt.

A káposztalégy elleni védekezést már a kiültetéskor kezdjük el. A káposztalégy április közepétől rakja petéit a karfiol gyökérnyakára, ahol a kikelő lárvák befúrják magukat, így a növény nem fejlődik megfelelően.

Vethetünk még spenótot, spárgatököt, sóskát, kaprot és a korai csemegekukoricát.

Ültethetjük a fejes saláta, a korai káposzta, a kelkáposzta, a karlábé és a karfiol edzett palántáit.

Készítsük elő a sárgadinnye, görögdinnye, cukkini ágyásait.

Végezzük el a töosztást a citromfűnél, a hajtásokat kb. 10 cm-re vágjuk vissza.

A borsmenta szaporítását is most végezhetjük el. A gyökérsarjakat leválasztva ültessük őket új helyükre.

Ha márciusban nem vágtuk vissza a levendulát és a zsályát, akkor most végezzük el. A snidling töosztásának is most van az ideje. Kisebb növény-csomókat fogjunk össze, és úgy ültessük el. A májusi kiültetéshez cserépben neveljünk elő sarkantyúkat. Ehhez cserepeket töltsünk meg homokos komposztfölddel, és 3 magot tegyünk egy cserépbe. Csírázásig sötétben lehetnek, majd kelés után világos helyre tegyük.

A még bent lévő mediterrán növények, a citrusfélék és leanderek, most már kiköltözhetnek a teraszra vagy a kertbe. Szükség szerint elvégezhető az átültetés, valamint jó ötlet egy lemosó kezeléssel indítani őket az aktuális szezonban.

70 éves lett az Csemadok Apátújfalu Alapszervezete

Községünkben idén 70 éves megalakulását és fennállását ünnepli a Csemadok. Apátújfaluiban Tóth László kezdeményezte a Csemadok-szervezet megalapítását 1950 februárjában az Országos Irodához küldött levelében. Hivatalosan 1952. február 10-én 49 taggal alakult meg a helyi szervezet. Erről a tényről Rados Pál járási titkár 1952 júniusában előterjesztett titkári beszámolójában tett említést. A szervezet első elnöke Rimóci István volt 1963-ig, a következő elnök Rimóci József (1963-1975), majd őt követte Zöllei József (1975-1990), a stafétát később Gyurcsék László vette át (1990-2001). 2001-től 2008-ig nem volt elnöke az ASZ-nek majd 2008-tól Péter József töltötte be ezt a pozíciót 2012-ig. 2012-ben a mandátumot Tóth Terézia kapta meg, aki jelenleg is aktívan végzi elnök asszonyi feladatát.

E kerek ünnep fényében úgy gondoltuk, hogy épp itt az ideje belevágni egy nagy projektbe, amely méltóképpen reprezentálja majd az apátújfaluaiak által működtetett kultúrszervezetet. Szeretnénk megadni a kellő terepet egy általunk felújított CSEMADOK-háznak, amely nemcsak elődeink munkája iránt tanúsít tiszteletet, hanem a jövő generáció számára is megadja a megfelelő alapot ahhoz, hogy elszántan tudják folytatni a kultúra érdekében végzett munkát.

Idén szervezetünk újjáalakulásának tizedik évfordulóját is ünnepeljük. Szeretném mindenkinek megköszönni az elmúlt évek során nyújtott segítséget, támogatást, hűséget és nem utolsósorban a tagságot. Egy szervezet munkája mindig azon múlik, hogy mekkora az összetartás és kitartás. Köszönetet mondok azoknak, akik aktív részesei a közös munkának, akik bármikor szívesen jöttek és segítettek programok, kiállítások, ünnepi megemlékezések, vigadalmak szervezésében és létrehozásában. Továbbá szeretnék köszönetet nyilvánítani azoknak is, akik passzív formában támogattak bennünket az elmúlt évek során. Köszönjük az adományokat, köszönjük a szép szavakat, amelyekkel munkánkat illették.

A 2022. március 27-én tartott évzáró taggyűlésen a tagság jóváhagyta Karlin Gábor javaslatát, miszerint az ASZ-tagok köszönő levelet küldenek Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnökének a felvidéki magyarság támogatásáért. Ezenfelül jóváhagyásra került egy ház megvétele, amelyet a helyi önkormányzattal közösen vásárlunk meg. Ez lesz az apátújfalu CSEMADOK-ház.

Ismételten köszönet azoknak a személyeknek, akik a szervezet létrehozásában, építésében, megtartásában részt vettek és vesznek, kiérdemelték megbecsülésünket az évtizedes munkásságukért.

Tóth Teréz

VII. Palóc Világtalálkozó

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya, a Tar Lőrinc Baráti Kör és Ipolyszécsényke Község Önkormányzata - mint főszervezők - értesítik a nagyközönseget, hogy az eredetileg 2020-ra tervezett

VII. Palóc Világtalálkozóra 2022. augusztus 5-7. között kerül sor a felvidéki Ipolyszécsénykén.

A háromnapos rendezvény a palócság kultúrájának színes palettáját hivatott bemutatni a népművészet, a képzőművészet, a hagyományápolás és a kézművesség jegyében.

A rendezvénysorozat részét képezi a „Kékpántlika” népdaléneklési, népzenei, vers- és mesemondó verseny, amelyre minden korosztály jelentkezőit szívesen várják.

Egyben a tervek között szerepel egy dudás-, ill. pásztortalálkozó, amelyet kellő számú érdeklődő (jelentkező) esetében tartanak meg. Ehhez kérjük Önöket, ha környezetükben ismernek olyan személyt, aki élete során huzamosabb ideig pásztorkodással foglalkozott, tud dudán játszani, vagy történeteket mesélni, jelezzék a Csemadok NTV elérhetőségein, hogy kapcsolatba léphessenek vele.

Tisztelettel kérjük a világtalálkozó iránt eddig is érdeklődőket, illetve az ezen továbbra is részt venni szándékozókat, valamint azokat, akiknek felkeltettük az érdeklődését, hogy kísérjék figyelemmel az erről kiadott tájékoztatásokat, és kapcsolódjanak be a programokba.

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányának Facebook-profilja: <https://www.facebook.com/csemadokNTV/>
A Csemadok honlapja: www.csemadok-hu.eu; A Szlovákiai Magyar Művelődési Intézet honlapja: csemadok.sk/intezet

E lapszám megjelenését a Bethlen Gábor Alap és a Kisebbségi Kulturális Alap - SZK támogatta.

KÜRTÖS Közéleti havilap. Kiadja a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. A kiadásért felel Balogh Gábor, a CSNTV elnöke, telefon: 0907/84 22 67. Főszerkesztő Bodzsár Gyula, telefon: 0918/19 63 37. Szerkesztők: Hrubík Béla, Balogh Gábor. Műszaki szerkesztő: Kliment Éva. Korrektúra: Németh Ágota. Levélcím: 991 28 Vinica, Nékyská 397/27. E-mail: csemadokntv@gmail.com. Telefon: 0907/85 62 96. Nyilvántartási szám: EV 1419/08. ISSN 1336-3972. IČO 00 419 621. Nyomda: Csemadok OV Velky Krtfš. Terjeszti: a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. Ára 0,50 EUR. Megjelenik 800 példányszámban. A szerkesztőség álláspontja nem minden esetben azonos az újságban közöltekkel. A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.